

Jaak. 1:12-15

Autuus se, joka koettelemuksessa kestää. Sen kestätyään hän on saava voitonseppeleeksi elämän. Jumala on sen luvannut niille, jotka häntä rakastavat. Älköön kukaan kiusauksiin jouduttuaan ajatelko, että kiusaus tulee Jumalalta. Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä hän itse kiusaa ketään. Jokaista kiusaa hänen oma himonsa; se häntä vetää ja houkuttelee. Ja sitten himo tulee raskaaksi ja synnyttää synnin, ja kun synti on kasvanut täyteen mittaansa, se synnyttää kuoleman.

Jaak. 1:2-4

Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona niitä monenlaisia koettelemuksia, joihin joudutte. Tehän tiedätte, että kun uskonne selviytyy koetuksesta, tämä kasvattaa teissä kestävyyttä. Ja kestävyys johtakoon täydelliseen tulokseen, jotta olisitte täydellisiä ja eheitä, ette vajaita miltään kohden.

Jaakobin kirjeessä sanotaan: *"Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona niitä monenlaisia..."* (1:2).

Niin, mitenköhän tämä raamatunlause jatkuu? Mitä monenlaisia asioita meidän tulisi pitää elämässään pelkkänä ilona?

Kun katselemme aikamme ihmiselämää, on selvää, että ilona pidetään nimenomaan iloisia asioita. Iloa tuovat hyvät perhesuhteet, luotettavat ystävät ja kiinnostava työ. Avioituminen, lapsen syntymä tai opintojen valmistuminen eivät jätä ketään kylmäksi. Toinen tykkää matkustella, toinen keskittyy oman kotinsa laittamiseen. Yksi harrastaa kulttuuria, toiselle lemmikkieläimet ovat tärkeitä, kolmas nauttii käsitöistä ja neljäs iloitsee talvikevään pilkkikeleistä. Näitä iloa tuottavia asioita voisi luetella vaikka kuinka paljon. Ilo on onnellisuutta ja tyytyväisyyttä. Mukavat asiat tekevät elämästä mielekkään. Iloisista tapahtumista on helppo kertoa lähimmäisilleen.

Tältä pohjalta kuvittelisi, että raamatunlauseen *"pitäkää pelkkänä ilona niitä monenlaisia..."* jatkaminen olisi perin yksinkertaista. Lapsikin sen jo osaa: ei tarvitse kuin luetella joukon jatkoksi iloisia asioita! Pitäkää ilona niitä monenlaisia onnistumisia ja hienoja hetkiä, niistähän Jaakob haluaa meitä opettaa – eikö vain? Tätä kuulija ainakin odottaa. Mutta käykö näin? Katsotaanpa miten kyseinen raamatunlause jatkuu.

"Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona niitä monenlaisia koettelemuksia, joihin joudutte."

Mitä ihmettä?! Jaakob ei suinkaan puhu mistään iloisista asioista. Päinvastoin: hän ilmoittaa tyyliä, että elämässä tulee iloita monenlaisista koettelemuksista. Vanha raamatunkäännös kehottaa pitämään ilona 'moninaisia kiusauksia'. Koettelemukset ja kiusaukset, miten ne voisivat olla ilonaiheita kenenkään kristityn elämässä?

Huomaamme, miten jyrkässä ristiriidassa Raamattu on vallitsevan ihmiskuvan kanssa. Jälleen kerran! Me tahtoisimme pelkästään nauttia helposta elämästä ja iloisista asioista, mutta raamatullinen lähtökohta tarjoaa toisen ääripään: koettelemuksia ja kiusauksia ei tule pelätä, niistä täytyy iloita. Tässä todellista evankeliumia kaikille niille, jotka tälläkin hetkellä kamppailevat oman elämänsä vaikeuksissa.

Tuskin kukaan tuntee siunausta koettelemusten ollessa pahimmillaan, mutta pitemmän päälle ne voivat kääntyä sellaiseksi. Se mikä tuntui hetki sitten kiroukselta, saa ajan oloon kasvattavan merkityksen. Kivulias kärsijän orjantappurakruunu vaihtuu voitonseppeleeksi (Jaak 1:12). Tämä toteutuu, mikäli sinnikkäästi turvaamme Jumalaan vaikeina aikoina ja uskomme elämämme kokonaan hänen haltuunsa. Kun näemme pelkästään pimeyttä, Jumalan valo valtaa jo taustalla alaa. Hänessä ei ole pimeyttä, syntiä eikä pahuutta. Jumalan sanan avulla synkin-kään rotko ei pelota. Koeteltu usko johtaa syvempään uskoon. Kärsimykset muokkaavat meitä, vievät meitä usein lähemmäksi Herraamme. Saamme kasvaa Jumalan lapsina, tulla hen-

gellisesti kypsemmiksi. Seuraavaan Raamatun sanaan on yksinkertaisesti pakko luottaa, vaikka joskus se olisikin vaikeaa: *"Jumalaan voi luottaa. Hän ei salli kiusauksen käydä teille ylivoimaiseksi, vaan antaessaan teidän joutua koetukseen hän samalla valmistaa pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää"* (1. Kor 10:13).

Kun ymmärrämme koettelemukset ja kiusaukset tällä tavoin, uskallamme pitää niitä ilona, kuten Raamattu opettaa. Onhan tämä suoranainen käsky **"Pitäkää pelkkänä ilona..."** Ilman koettelemuksia emme voi kasvaa siihen kauniiseen lopputulokseen, jota Herra haluaa. Eheydymme, täydellistymme. Näin Jaakobin opetus tulee kokonaisuudessaan ymmärrettäväksi: *"Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona niitä monenlaisia koettelemuksia, joihin joudutte. Tehän tiedätte, että kun uskonne selviytyy koetuksesta, tämä kasvattaa teissä kestävyyttä. Ja kestävyys johtakoon täydelliseen tulokseen, jotta olisitte täydellisiä ja eheitä, ette vajaita miltään kohden"* (1:2-4).

Päivän aihe on "Jeesus, kiusausten voittaja". Paastonaika on alkanut. Tämä aika kutsuu meitä seuraamaan Jeesuksen esimerkkiä. Meitä kehoitetaan Jumalan armon avulla vastustamaan kiusauksia ja pysymään kestävinä koettelemuksissa. Kiusaukset eivät olet sinällään syntiä, joutuihan Jeesuskin niitä kohtaamaan. Ne muodostuvat synniksi, kun niille annetaan periksi. Synnin isä on Paholainen, sen äiti on himo. Lapsi ei voi syntyä ennen kuin äiti ja isä kohtaavat, samoin on synnin kanssa. Tarvitaan synnin siemen sekä paikka jossa se sikiää. Näillä samoilla termeillä kuvataan synnin syntyprosessia päivän epistolassa. Hillitsemätön synti on kuin kuriton kakara, joka alkaa elää omaa elämäänsä. Jos sitä ei pidetä kurissa, se saa kasvaa täyteen mittaansa. Tällöin lopputulos on kuoleman vakava: *"Jokaista kiusaa hänen oma himonsa; se häntä vetää ja houkuttelee. Ja sitten himo tulee raskaaksi ja synnyttää synnin, ja kun synti on kasvanut täyteen mittaan, se synnyttää kuoleman"* (Jaak 1:14-15).

Ihminen syyttää helposti kiusauksistaan muita. Tämä on meille tyypillistä. Jo paratiisissa Adam vieritti synn Eevan niskoille, syyttäen samalla epäsuorasti itse Jumalaa: *"Nainen, jonka sinä annoit minulle kumppaniksi, antoi minulle sen puun hedelmän, ja minä söin."* Nainen, Jumalan luomus, houkutti ja Adam lankesi hänen takiaan. Näin ainakin Adam uskotteli itselleen. Tiedämme kuitenkin, että hän oli itse samalla tavalla syyllinen: olihan Jumala selvästi varoittanut häntä syömästä hyvän- ja pahantiedon puusta (1 Moos. 2:17).

Pahaa ja sen mukana tuomia kiusauksia ei tule ulkoistaa ulkopuolellemme. Niistä tulee ottaa vastuu. Jeesus vastusti kiusauksia sanalla ja rukouksella. Hän komensi erämaassa Saatanaa: *"Mene pois, Saatana!"* (Mt 4:10). Samoin hän sanoi Pietarille, kun hänen ajatuksensa yrittivät poistaa Jeesuksen välttämättömältä ristintieltä: *"Väisty tieltäni, Saatana! Sinä tahdot saada minut lankeamaan. Sinun ajatuksesi eivät ole Jumalasta, vaan ihmisestä!"* (Mt 16:23).

Näitä metodeja meidänkin tulee uskonelämässä käyttää: sanaa, rukousta sekä pahan tiedostamista ja sen pois ajamista. Erityisesti paastonaikana tälle hengelliselle harjoitukselle tulee raivata tilaa. Jumala tahtoo auttaa meitä, sillä hän *"ei ole pahan kiusattavissa, eikä hän itse kiusaa ketään."* Paha ei tule koskaan Jumalasta, sillä hänessä ei ole lainkaan sellaista ominaisuutta: *"Sinun silmäsi ovat pyhät ja puhtaat, sinä et voi katsoa pahaa, et saata katsella vääryyttä"* (Hab 1:13).

Jeesuksen kautta olemme päässet Jumalan pyhydestä osallisiksi. Lupaus siitä, että kerran kestävyys ja usko palkitaan auttaa jaksamaan koettelemuksissa. Pyydämme yhdessä: *"Äläkä saata meitä kiusaukseen."* Kun Jumala on puolellamme, niin silloin kukaan ei voi kestää meitä vastaan (Room 8:31!). Perillä, taivaan portilla, seisoo kestäville kilvoittelijalle ihmeellinen kiitos: *"Autuas se, joka koettelemuksessa kestää. Sen kestätyään hän on saava voitonseppeleeksi elämän. Jumala on sen luvannut niille, jotka häntä rakastavat."*